

A Budapest-Budafoki Református Egyházközség

HÍRLEVELE

2014. nyárutó

Mire van szükségünk

Nemrégiben eszembe jutott egy régi humoros írás. Az volt a lényege, hogy az Úr leküldte az angyalát a földre, hogy nézze meg, hogyan élnek az emberek. Az angyal jött-ment és találkozott egy furcsa jelenséggel: az emberek folyton rágyújtottak egy cigarettára, szivarra. Próbálta megtudni, hogy miért. Kiderült, hogy az emberek cigarettáznak, ha jól laktak, ha kávéznak, ha éhesek, ha nyugodtak, ha idegesek, ha olvasnak, ha dolgoznak, ha beszélgetnek, ha gondolkodnak, ha alkotnak, ha nem jut eszükbe valami stb. Visszament a mennybe és jelentette: „Uram, nincs ránk szükség többé: az emberek doháyoznak.”

Régimódi a történet, azért jutott eszembe, mert mostanában naponta utazom a belvárosba és vissza. Ha nem is angyalként, de figyelem az embereket. Tulajdonképpen elmondhatnám én is: „Uram, nincs szükség ránk, az embereknek van okostelefonjuk. Az egyik fülhallgatóval zenét hallgat, a másik böngészik. Minap egy hölgy reggel fél hétkor sorozatot nézett a telefonján. Mindez még nagyon pozitív is lehetne, hiszen jól el lehet tölteni az utazás idejét. A gond az, hogy az elmúlt 20 évben nem alakult ki a telefonálás kultúrája.

Az emberek hangosan tárgyalják családi, üzleti és egyéb magánügyeiket. Veszekednek, szerelmet vallanak, vicceket mesélnek. Arra kényszerítenek, hogy mindezt végig hallgassam. Régen a telefonfülke legalább lezárta a hangterjedelmet és nem kellett végig hallgatni az emberek fecsegését. Mert még egyet megfigyeltem. Azok telefonálnak a legtöbbit és a lehangosabban, akiknek az égvilágon semmi mondanivalójuk nincsen. Megdöbbenő az eszközök uralma a felhasználók felett. Használnom kell, ha van üzenetem, ha nincs. A lényeg az, hogy forogjon, pörögjön a technológia. Ehhez nem mondanivaló kell, hanem működtetés. A gondolkodó ember nem jó alanya a telefonnak, mert ritkán szól. Az eszközök diktatúrája magával hozza a felszínes ostobaság diktatúráját. Észre sem vesszük, hogy már rég benne is vagyunk.

Mit tehet ebben az ügyben a keresztyén ember? Ne használjon telefont? Nyilván nem ezen a szinten gondolkodunk. Egy kicsit tudatosabban éljünk, szóljunk, telefonáljunk. Mekkora minőségi változást jelent az ember életében, ha csak akkor szól (véleményt, ítéletet alkot stb.), ha valóban van megalapozott mondanivalója, vagy kérdése. Fel sem tudjuk mérni ezt a plusz lehetőséget az elmélyülésre, az elhirtelenkedett beszédek felszámolására. Talán még odáig is eljuthatunk, hogy az így felszabaduló időt, energiát Isten és embertársaink, és saját magunk helyes ismeretére fordítjuk, egyre inkább elmélyülve, elválasztva a valódit a hamistól, tudakolva hogy „mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata”. Nagyszerű dolog, ha erről tudok beszámolni az ismerősnek, családtagnak, akár még telefonon is. Tanév kezdéskor jó arra gondolni, hogy nekünk nem telefonálni kell megtanítani a gyermekeket, hanem erre. Elsősorban saját életünk példájával.

Nagy Péter

Találkozások nyáron

(gondnoki beszámoló)

Zsid 10, 24-25

„Ügyeljünk arra, hogy egymást kölcsönösen szeretetre és jócselekedetre buzdítsuk.

Saját gyülekezetünket ne hagyjuk el, ahogyan egyesek szokták, hanem bátorítsuk egymást...”

Hipp-hopp, eltelt a nyár! A sok-sok eseményre jó visszagondolni. Számomra nagy öröm, ahogy a közösségi alkalmakról beszámolnak fiatalabb és idősebb gyülekezeti tagjaink. Szinte mindegyikre jellemző, hogy kiemelik a közösség összetartását, áldozatvállalását, támogatását. A hittantáborban egymásra találtak az általános iskolások a gimnazistákkal, egyetemistákkal és az idősebb felnőttekkel. Iskolánk tanulói a kerület más iskoláiban református hittant választó tanulókkal. A cserkészek táborába egy áldozatkész nagypapa hozta- vitte a felszerelést. Az idősebb, az egész táboron már részt venni nem tudó huszon-harminc éves „öregcserkészek” vállalták a táborépítést. A gyülekezeti többgenerációs táborban a szülők vigyáztak egymás gyermekeire, óvodások és nyugdíjasok együtt voltak a táncban. Mindenki örült a színvonalas előadásoknak, amiket ma már bárki meghallgathat a honlapon. Remélem, hogy ezt az összhangot meg tudjuk őrizni az ősre és a télre is. Itt is van a lehetőség egyebek között a Szőlőskert gyermekszínház programjain szeptember 6-7-én, a templomtakarítás partin október 4-én és a Demjén-kupán iskolánkban október 11-én. A vasárnapi istentiszteletek mellett várunk mindenkit ezekre az alkalmakra is.

100 fő fölötti létszámmal zajlott a hittantáborunk július 7-12 között Mátraházán. A tapasztalatok alapján az a terv, hogy jövőre inkább két hétre osztjuk el az örömdetesen növekvő számú gyermekszereget. Köszönjük a szervezők és a segítők munkáját.

Július 21-25 között Ábrahám Angéla vezetésével tartottunk nyári napközis tábort a gyermekeknek. A változó időjárás ellenére jó hangulatban telt el a hét.

Július 28 és augusztus 1 között a nagyifjú tagjai táboroztak az erdélyi Hídalmáson, Kalotaszegen. Jó volt látni a fényképeken a felszabadult arcokat és a jelentős férfiúi jelenlétet.

Augusztus 4-14 között pedig cserkészcsapatunk Parád közelében ütött tábort a veszprémiakkal együtt. Ezúttal cserkész-teológusunk, Lázár Csenge tartotta a

vasárnapi igehirdetést. A nyár folyamán Németh Judit őrsvezetői, Németh Vajk pedig segédtestiszi képzésen vett részt.

Augusztus 11-16-ig volt többgenerációs gyülekezeti táborunk Berekfürdőn. A félreértések elkerülése végett ismételtelen jelzem, hogy a tábor nem csak a családoknak szól, hanem minden egyes gyülekezeti tagot hívunk rá. Idén is sokszínű programot állítottak össze a szervezők Papp Tamás vezetésével. Köszönjük a munkájukat. Lelkészsünk, Nagy Péter csak egy délutánra tudott lejönni, mert augusztus 6 és szeptember 18 között napi rendszerességgel kell orvosi kezelésen részt vennie Budapesten. Ezért a munkatársak közötti munkamegosztást ideiglenesen átszerveztük. Köszönjük a gyülekezet tagjainak felé áradó szeretetét és imádságát. Jó reménységgel vagyunk afelől, hogy októberben visszatérhet a korábbi munkarend. Addig is kérem, hogy csak halaszthatatlan esetben zavarják. Kéréseikkel forduljanak a többi lelkészhez vagy hozzám.

Augusztus 26-29. között esténként a 100 új elsősnek és családjuknak tartottunk a templomkertben bográcsolást. Köszönöm a főszervező Fraskóné Hatos Katalinnak, a minden nap finom gulyást főző Katona Andrásnak és minden segítőnek a hozzájárulását a jó hangulatú együttlétekhöz.

Augusztus 31-én iskolánkban a harmadik tanévnyitót ünnepelhetjük mintegy 500 tanuló számára. Az alkalmat megtisztelte jelenlétével többek között Dr. Szabó István, egyházkerületünk püspöke, Pál Sándor, a Református Szeretetszolgálat kuratóriumi elnöke, Hoppál Péter, az Emberi Erőforrások Minisztériuma kultúráért felelős államtitkára, Németh Zsolt, az Országgyűlés külügyi bizottságának elnöke, Maró Richard, Budapest Főváros Kormányhivatala XXII. Kerületi Hivatalának vezetője, Dr. Szántó János, kerületi önkormányzatunk jegyzője, Karsay Ferenc alpolgármester és Németh Zoltán fővárosi frakcióvezető. A rendezvény fényét emelte a 45 éves, Kossuth Díjas Kaláka együttes tagjainak, a Gryllus testvérpárnak a műsora.

Az ünnepséget a tornateremben tartottuk, de az a nagy nyári felújítás keretében véglegesen csak októberben készül el. Az oktatás viszont a tantermekben

zavartalanul megindult. Ehhez sokak munkája járult hozzá. A legnagyobb projektet bonyolító és kivitelező Phlegon Consult Kft. és a Hőszigetelés Kft, az iskola vezetői és dolgozói, gyülekezeti tagok, szülők, gyermekek és mások. Nagy örömünkre Vígzné Sági Katalin, mintegy két éves szervezőmunkája is eredményre vezetett. Az új konyha már üzemszerűen főz az iskola, az óvoda és minden érdeklődő számára.

Az iskola felújítási munkálatai a gyülekezet és az iskola vezetésének kezdeményezésére, a KMOP 3.3.3-13-2-2013-0028 (napelemek), a KEOP-5.5.0/B/12-2013-0394 (nyílászáró csere, hőszigetelés, fűtés hatékonyság növelés), az EGYH-KCP-13-P- 0053 (informatikai fejlesztések), az EGYH-EOR-13-0529 és az EGYH-EÖR-12-0133 (konyha felújítás) projektek révén, az Új Széchenyi terv keretében, az Európai Unió, az Emberi Erőforrások Minisztériuma és Budafok-Tétény Önkormányzata támogatásával (három új tanterem) valósulnak meg.

A szeptember 6-7-i Szőlőskert programra mindenkit szeretettel várunk. Vasárnap a sátorban is lesz istentisztelet. A templomban pedig iskolánk új elsőseinek befogadó istentiszteletére kerül sor. Az előreláthatólag hosszú program miatt a szokás szerint hónap első vasárnapján tartandó Úrvacsora egy héttel később, szeptember 14-én, a hittanos tanévnyitón lesz. Aznap este 18 órakor pedig csembaló koncertre várunk mindenkit.

Szeptember 21-én tartjuk a mintegy 80 új óvodás befogadó istentiszteletét. Ekkor adhatunk hálát az óvoda felújításáért is. Ebben az épületben is nyílászáró cserére, fűtésrendszer felújításra, hőszigetelésre, napkollektor és napelem rendszer felszerelésére kerül sor. Az épület belseje a rendelkezésre álló rövid idő alatt elkészült, a kisebb-nagyobb kiegészítő munkák az oktatás zavarása nélkül folyamatban vannak. Mindez a gyülekezet és az óvoda vezetésének kezdeményezésére, a KEOP-5.5.0/B/12-2013-0393 projektben, az Új Széchenyi terv keretében, az Európai Unió és Budafok-Tétény Önkormányzata támogatásával (önrész hozzájárulás) valósul meg. Köszönjük a fővállalkozó Phlegon Consult Kft. munkatársainak, minden közreműködőnek, az óvoda dolgozóinak és a gyülekezet tagjainak is az áldozat vállalást.

Szeptember 28-án az egyházmegyei diakóniai vasárnap és szószékcsera keretében Veress Gábor, Pesterzsébet Klapka-téri lelkész lesz az igehirdetőnk. Aznap délután lesz az új tanév első ajtónyitogató istentisztelete, amire a hit és egyházunk iránt érdeklődőket is érdemes hívogatni.

Október 3-án 18 órakor a Hegedűs Endre Kossuth-díjas zongoraművész és felesége által szervezett Sursum Corda koncertsorozat egyik állomása lesz templomunkban.

Másnap a hagyományos őszi templom takarítás parti nyújt lehetőséget egy kis mozgásra és a közösség tevőleges gyakorlására. A nyáron Kovács Zsolt kemenceépítő mesternek, Szalontay Károly presbiter szervező munkájának valamint anyagi áldozatvállalásának és Fórizs István presbiter téglá adományának köszönhetően elkészült a templomudvaron a gyülekezeti kemence. Ha minden jól megy, akkor ez kiváló alkalom lesz arra, hogy minőségi teszt alá vessük.

Október 4-én 18 órakor pedig Borsányi Márton testvérünk szervezésében a Collégium Musicum koncertjén vehetünk részt.

Október 11-én iskolánkban lesz a Demjén kupa gyülekezeti és iskolai sportnap, amire különleges meglepetéssel készülünk. Részletek 1.-2 hét múlva.

Október 19-én tervezzük pedagógusaink eskütételét, 22-én délelőtt pedig az iskolában tartjuk ünnepi megemlékezésünket.

Terveink szerint idén a mi templomunkban tartjuk az október 31-i megemlékezést a Reformációról.

A *zoltáros istentisztelet* (vespera) rendszerint úrvacsorai előkészítőként is szolgál. Október 4-én lesz ennek a szolgálatnak az évkezdő alkalma gyülekezetünkben.

Egyházunk gazdasági törvénye szerint az egyházfenntartási járulék (nem adó!!!) ajánlott minimál összege a jövedelem 1%-a. Köszönjük, hogy a testvérek anyagilag is hordozzák gyülekezetünket.

Várjuk a testvérek adományait arra a célra, hogy *a templom külső megújítása és rendbetétele* folytatódhasson valamint a parókia felújítása megkezdődhessen. Továbbra is kérjük, hogy ki-ki lehetőségeihez mérten, havi rendszerességgel vállalja az anyagiakban megnyilvánuló hálaáldozatot.

Hívom a testvéreket a hónap végi istentisztelet után az *intézményeinkért tartott imaközösségre* továbbra is.

Az önkormányzati és az egyházi választások időszakában is Krisztus méltó tanúi legyünk. Kívánom, hogy az őszi esős és nehéz napokon is éljük át a mai Ige ígéretét:

Zsid. 10, 39

„De mi nem a meghátrálás emberei vagyunk, hogy elveszünk, hanem a hitéi, hogy életet nyerjünk,“

Budafok, 2014. szeptember 2.

Áldás! Békesség!

Németh Gézagondnok

Bemutatkozik gyülekezetünk új hitoktatója

Váradiné Sipos Judit vagyok 1955-ben születtem Kaposváron református családban. 1978-ban Kecskeméten végeztem az Óvónőképző Intézetben. 1992-ben kaptam oklevelet a Debreceni Református Teológia hitoktató szakán, és 1994-ben Nagykőrösön a KGRE Tanítóképző Karán diakónus lettem. 2005-ben szociális asszisztensi végzettséget szereztem. 1990 óta Túrkevéen, Kiskunfélegyházán, Pilisen és Mezőtúron szolgáltam hitoktatóként és diakónusként a református gyülekezetben. 2004-2014-ig szocioterápiás

foglalkoztató, diakónus voltam a Mezőtúri Református Egyházközség Szendy Pál Idősek Otthonában.

Özvegy vagyok, két felnőtt gyermekem van. Péter fiam református lelkész.

Schweitzer Albert mondja: „Csak azok lesznek közülünk igazán boldogok, akik megkeresték és megtalálták a mások szolgálatához vezető utat.”

Mi a küldetésem? Felismertem-e már küldetésemet, amelyet Isten adott nekem? Hogyan teljesítem felismert hivatásomat? Hitoktatóként most az a küldetésem, hogy az iskolai hitoktatás anyagnak átadásával, olyan erkölcsi alapokat adjak a gyermekeknek, hogy az iskolából kikerülve különbséget tudjanak tenni a jó és a rossz, az érték és az értéktelenség között.

Hálát adok Istennek, hogy hivatásomnak és szolgálatnak érzem a munkámat, hiszen 1990-től hitoktatóként és diakónusként szolgállok. A gyermekek oktatása, tanítása nemes feladat, szolgálat. Pál Apostol Timóteushoz írott szavaival teszek bizonyosságot:

„Hálát adok a Krisztus Jézusnak a mi Urunknak, aki engem megerősített, hogy hűnek ítélte és szolgálatára rendelt.”

„Jutalmam, hogy tehetem” mondta Lőhe Vilmos.

Örömmel mondom én is ezt.

A kenyér illata

A népi hagyományok közül a legfontosabb talán a kenyérsütés. Régen minden háznak megvolt a saját megszokott receptje, az asszonyok szombatoként megsütötték az egész hétre valót. Az otthon sült kenyér nem csupán mechanikus konyhatechnika, hanem szakrális cselekedet: az otthon melegének és a család összetartozásának jelképe._ A kenyérsütés mellett a kemence varázslatos hangulatot teremt, és a környéke igazi központi helye a család életének. Úgy gondoljuk, hogy az egész magyar társadalom legégetőbb kérdése a család._Ha a család válságban van, minden válságban van._A család fogalmába

beletartozik a gyülekezet is. Családban élünk, amely a lélek segítségével gyülekezetté lehet és gyülekezetben élünk, amely szeretet közösségként működve családdá lehet. Szerintem, hasonló gondolatok hatására dédelgette Nagy Péter lelkészünk a gyülekezeti kemence építésének tervét. Hosszú előkészület után végre elkészült a kemence, amit gondolom sokan láttak már a templomkertben. Aki még nem látta pótolja, mert büszkék lehetünk rá. Sok munka vár még ránk a környezet rendezésével, amihez a testvérek ötleteit és felajánlásait is várom. Bízatok mindenkit, hogy tekintse magáénak és a leírt gondolatok szem előtt tartásával használjuk minél gyakrabban. A gyülekezet kemencéjében süssünk kenyeret az úrvacsorai alkalmakra és ez váljon hagyománnyá, de gyülekezeti összejöveteleink előtt is gyűjtsünk be a kemencébe és különböző finomságokkal lepjük meg közösségünket. Gyülekezetünk legújabb büszkesége az udvaron megépített kemence is szolgálja célunkat, hogy a hagyományainkat megélő gyülekezet, azokra építő közösség legyünk.

Isten kegyelme legyen velünk a továbbiakban is.

Szalontay Károly

Beszámoló

a Rózsakerti Demjén István Református Általános Iskola 2013/2014. tanévének hitéletéről, a Hittan-Etika Munkaközösség munkájáról

Kedves Tanárok, kollégák! Előző évben arról szóltam, hogyan vált az iskola gyülekezetté. Az első év tapogatózásokból is állt, próbáltuk felmérni a területet. Idén már elkezdtük az alapozást. A híd alapozását. Most arról szeretnék beszélni, hogyan sikerült híddá válnunk.

Mikor belépünk Isten házába, akkor mintha egy hídra lépnénk. Ahíd számomra mindig izgalmas volt, hiszen olyan statikus alkotás, ami egyben dinamikus is, hiszen mozog. A hidegre, melegre ez a hatalmas alkotás reagál. A függőhíd különböző tartókábelek tartják. Itt van a gyülekezet, a szülők és a tanárok - mint tartókábelek. Először hadd szóljak a gyülekezetről.

A Budapest-Budafoki Református Egyházközség nemcsak helyet biztosít különböző alkalmainknak, hanem imádságban hordozza a ti, mi munkánkat, az iskola tanulóit. A tanév elején óriási erőket mozgattunk meg, mikor az elsősöket és családjaikat, kb. 250 embert látott vendégül a gyülekezet. Szép alkalom, aminek híre ment, és nagyon várják a most felvettüket! Istentisztelet keretében fogadtuk be az elsősöket, tettek esküt új tanáraink. Missziós alkalmunk, az ajtónyitó istentisztelet szépen rögzült már a rendünkben. Szeretnénk jövőre az egyházi osztályokat bevonni az ottani szolgálatba. Külön része van az iskolának a gyülekezeti hírlevélben, ahonnan rendszeresen tájékozódunk a gyülekezeti tagok az iskoláról. Emellett rengetegszer állítanak meg, kérik, hogy számoljunk be a gyülekezet előtt, a presbitérium előtt, az egyházközség elnöksége előtt a napi aktualitásokról. Jóindulatú, mindenben segítő lélekkel állnak hozzánk úgy mond „felülről” – kevés ilyen iskola van országunkban, beleértve az egyháziakat is! Az elmúlt évben többször voltak olyan gyülekezeti események, alkalmak, ahová csak egy-egy osztályt, évfolyamot hívtunk meg, ezeket mélyfúrásnak neveztem el. Egy példa: jó volt látni, hogy a Demjén Sportkupán szép számmal jelentek meg a hatodikosok! Nyáron együtt tartjuk a gyülekezeti és az iskolai hittantábort, aminek szervezésébe „helyi erőket” is bevontunk.

Nézzük a **szülőket** tartókötelét! Egy ideje imádságban kértem az Úrtól, készítsen el időt és szülőket arra, hogy elindíthassunk egy szülői bibliórát. Az elmúlt tanévben két elsős anyuka megkeresett, hozzájuk csatlakoztak még néhányan és kedd reggel heti rendszerességgel beszélgettünk az Ige körül, imádkoztunk egymásért, az iskoláért.

Voltak szülők, akik lelki gondjaikkal fordultak hozzánk, reméljük legalább annyiban segíthettünk, hogy meghallgattuk őket.

Az utolsó szülői értekezlet előtt fél órával egy imaközösséget tartottunk, aminek létszámát és élményét többen Isten csodájaként éltük át.

Nagyon röviden fogok beszélni egy igen fontos tartókábelről, mégpedig a **tanárokról**. Köszönöm, hogy olyan nyugodt, békés hangulat van itt. Köszönöm, hogy sok hibámat szeretetben elhordoztatok, hogy egymásnak tudtok segítőtársul lenni. Hogy a pénteki imaközösségünkben kitartóan fordulunk Istenhez egy-egy tanulóért, azokért, akik ott vannak, vagy épp, akik nincsenek. Vagy túl hosszú lesz a hálám szava, vagy túl rövid, hadd válasszam az utóbbit.

Egy hídépítésnél fontos a nagy avatás, mikor rengeteg teherautó gördül a hídra. Vajon kibírja-e? Idén úgy éreztük, rengeteg teherautó gördült *ránk*, de kibírtuk a terhelést. Remélem, ehhez néha hozzá járultunk zárható ajtóval, kanapéval, kedves szóval. Próbálok elérni, hogy elmondhassátok: egy egyházi iskolában jobb lenni, mint egy államban. Ha ez csak egy őszinte beszélgetésen, egy jegeskávén múlik, akkor ne múljon!

A híd két világot köt össze. A híd segít átlépni egyik állomásról a másikra. Hadd térjek rá itt a két világ kapocsára, **az iskola hitéletére!** Fontos állomásai vannak, felsorolni is bonyolult. Reformációi akadályverseny, ahol Luther Márton életével ismerkedtünk meg játékos formában. Karácsonyi ünnepkör, Ökumenikus Imahét, húsvéti és pünkösd csendesnap. Fontos alkalom volt, hogy Húsvétkor a református templomban voltunk. Először szomorú voltam, mikor tudatosult, hogy Pünkösdkor itthon maradunk. Utólag látom benne Isten kezének munkáját. Köszönöm nektek ezeken az alkalmakon a szép rendet, azt, hogy milyen jól bírták végig a legkisebbek is az egyhelyben ülést hosszú időn keresztül. A többi ünnepünk is a maga méltóságában tündökölt, meghatóan álltam egy-egy nemzeti emléknapon.

A hétkezdő áhítatokról is hadd szóljak, ami liturgiailag, a szakrális nyelv használatában is egyre bővül. Jövőre már komplexebb lesz az éneklés, mint az alsó, mind a felsősök terén. Isten ezekhez is ad segítséget: köszönöm Németh Anikó szó nélküli szolgálatát, amivel egyszer szó szerint meg is mentett. Öröm látni, hogy a gyerekekek, ifjúsági dalok között ugyanolyan lelkesen éneklék a 25. zsoltárt is. Szeretnénk ezt minden hétre rendszeresíteni. Egyrészt az élmény, a közösség miatt, bár a mostani hetedikesek szépen megtanulták a „Vezess Jézusunk...” kezdetű dicsőítést, hála az erdélyi sofőr mutatványainak. Jövőre átgondoljuk a csendesnapok dátumát is, hogy ne a túlszűfolt időpontokra essen, ahogy az Idézőjel-vetélkedő is egy méltóbb helyet kapjon a naptárban. Konfirmációs felkészítés zajlik öt fővel, szerdánként a 0. órában. Szentségi tárgyakat tettünk ki a folyósóra, hogy azokat szemléljék a diákok. Idén is megrendeztük a Bibliailigo-versenyt.

A híd két világot köt össze. Mindig is fontosnak tartottam, hogy iskolánk egy organikus egésznek, az **Egyház testének** része. Ezért tettünk is sokat. Több református versenyen vettünk részt. Nagy Péterrel előadást tartottunk az iskolánkról, mint példaintézményről két gyülekezetben, egy közéleti kollégiumban, a KRE HTK-n, előadáson, szemináriumon. Szerveződobben van az Egyházmegyében is a református iskolák közötti szorosabb kapcsolatfelvétel.

Nagy öröm, hogy azt érezzük, a halacsok is magukénak érzik az iskolánkat. És úgy tűnik, ez a kör bővül; idén a Fehér Kavics Református Óvodából is szép számmal érkeztek jelentkezők. Összesen tíz különböző vendég igehirdetőt hívtunk meg csendesnapra, áhítatra, akik vitték a jó hírnket, és hozták Krisztus örömhírét. Itt volt köztünk Ghie Marsell verbita szerzetes, Hokker Zsolt budafoki evangélikus lelkész, Zila Péter Nagyváradtéri, Thoma László gazdagréti, Bíró Zsuzsa kelenföldi, Pete Violetta svábhegyi, Pogrányi Károly diósi, Nagy Péter és Papp-Tóth Viola budafoki lelkészek, és főtiszteletű Dr. Szabó István dunamelléki püspök.

Az egyházkép erősítésére szolgál az erdélyi kirándulásunkon kialakult kapcsolat, mely a gyönyörű március 15-i rendezvényünkön csúcsonyosodott ki, amikor testvériskolai

kapcsolatot létesítettünk a Sepsiszentgyörgyi Református Kollégiummal. Ennek a híre őszintén mondom, bejárta a református közvéleményt. Az egyházi sajtó persze máskor is közölt rólunk tudósítást, beszámolót. Szorosabb kapcsolatba kerültünk más református intézményekkel (Bethesda Kórház, Családsegítő Szolgálat, Bocskai István Oktatási Központ, Református Szeretetszolgálat, stb.) köztük a Károli Gáspár Református Egyetemen, ahol mind a Bölcsészkarról, mind a Tanítóképző Karról érkeztek hozzánk hospitálni. Köszönöm, hogy az iskolavezetőség türelemmel viselte, mikor a Hittudományi Karon a magyar egyháztörténet okításával kötöttem le időmet, vagy éppen közegyházi tevékenységekkel foglalkoztam. Minden alkalmat kihasználom, hogy ezek is az Egyházba való beágyazottságban apró állomásokká váljanak.

A dilatációs szerkezet, mely mozgatja a statikus, betonbiztos hidat, a diakónia és a lelkipozítás. Legalábbis, milyen jó lenne, ha az egész híd megmozdulna, mikor egy tanuló, tanár, szülőnek lelki problémája adódik! Idén ebben éreztem hiányosságot szolgálatomban. Jó lenne még többet beszélgetni, folyosón gyorsan imádkozni a gyerekekkel. Ehhez a témához tartozik, hogy Simon Anikóval az egyik osztályban *lelki felvilágosítást* végeztünk, párkapcsolatról beszélgettünk, mely olyan jól sikerült, hogy a következő tanévben biztosan más osztályokban is számíthattok ránk.

A diakónia kapcsán hadd említsem meg a Szeretethidat, és azt, hogy a gyerekvédelmen túl a kék vödör akcióban vettünk részt, és segítettünk mindenkinek lehetőségeinkhez képest, akinek szomorú híre elért hozzánk. Öröm volt látni, hogy ti is egymás terhére hordozátok megannyi pillanatban!

Ha kiérsz a hídra, óriási látványvilág fogad. Hirtelen sokkal nagyobb teret látsz be, hirtelen már maga a hídon való utazás is fantasztikusan kinyitja előtted a világot. A völgyet, ami fölött áthaladsz, a várost, amin átvezet. Mennyien állnak meg a híd közepén! Hisszük, Isten képes arra, hogy új látásmódot adjon, hogy sok minden kinyíljon előttünk az Igéje által.

Így ad a jövőben is új meglátásokat, új területeket, megnyíló ajtókat, eddig észre nem vett lehetőségeket. A következő évre így hozta elém azt, hogy a felnőttekkel, azaz a szülőkkel és a tanárokkal még többet kell foglalkozni, azokat a tartóköteleket kell megerősíteni.

A híd lába és a hídfő pedig maga Isten. Ő tartja, Ő hordozza ezt az egészet, Ő segít eljutni egyik végétől a végtelenbe. Azzal kezdtem, hogy mikor belépünk Isten házába, akkor egy hídra lépünk. Így lettünk, gyülekezet után híddá, azaz: templommá is. Ezek után azt kívánom, hogy az apostol áldása legyen igazzá mindannyiunkra: „Ti magatok is, mint élő kövek, épüljete fel lelki házzá...”Ámen.

Csűrös András

(Elhangzott a tanévzáró értekezleten)

Vitaifi hét Hídalmáson 2014.07.28-08.03.

Az ifi hét fő szervezői Pető Gergő és Varga Vanda voltak. A hirdetések után úgy alakult, hogy a tizenkét résztvevő a Vitaifi tagjaiból és egyes tagok párjaiból állt.

Hétfőn korán indultunk, és nagy örömünkre hamar meg is érkeztünk a határra. A neheze azonban még hátra volt, hiszen Erdélyben a szintkülönbség, valamint az utak minősége is lassította az előrehaladást.

Amint Erdély földjére léptünk gyorsan hozzá is láttunk a programokhoz. Megálltunk a Királyhágónál, Bánffyhunyon pedig a református templomot egy helyi gyülekezeti tag mutatta be. Megcsodáltuk a fakazettás mennyezetet, valamint a konfirmációkra készült hímzett terítőket is. Az udvaron kopjafát találtunk az itt született Ravasz László, valamint a népet sújtó három dúlás emlékére. Vacsorára érkeztünk a szállásra.

A hídalmási ház még négy hasonló létszámú ifivel is megbirkózott volna. A lelki alkalmakat négy teológus hallgató tartotta: Pető Gergő, Veres Kata, Lázár Csenge és Szász Lajos. Ezek délelőtti csendességgel kezdődtek, melyeken jellemzően egy páli levélrészletről elmélgedtünk. Utána előadás következett: eretnekmozgalmakról, a háborúról, illetve volt egy vita a politika és vallás viszonyáról. Ebédig a maradék időt társasjátékkal töltöttük ki. Ebédre olyan helyi specialitásokat is ettünk, mint a csorbaleves és a miccs.

Megismerkedtünk a közelebbi és távolabbi környékkel is. Hídalmáson megnéztük a két magyar udvarházat – az egyiket belülről is, valamint két zsidó épületet, melyből az egyik iskolaként maradt meg. Láttuk a csonkatornyú református templomot, valamint annak 1767-ből származó kisharangját, adományfüzetét és kegytárgyait. Megmásztuk a telek végén lévő magaslatot, ahonnan kiválóan beláthattuk a környéket.

Kolozsváron meglátogattuk a teológiát és annak könyvtárát. Megtekintettük a Szent Mihály templomot, a híres Fadrusz János szoborcsoportot, Mátyás király szülőházát valamint a Házsongárdi temetőt. Felkerestük többek között Szenczi Molnár Albert, Kós Károly és Reményik Sándor síremlékét. Zsibóba is elmentünk, ahol meglátogattuk a református templomot és a fűvészkertet. Visszafele körülnéztünk a Sárkányok kertje nevű geológiai látványosságnál. Az egyes helyszíneket felosztottuk egymás közt így Szabi, Gergely, Gábor és jómagam is tartottunk rövid ismertetőket.

Délutánra maradtak a sportprogramok. A lányok szinte mindennap tollasoztak, mi pedig fociztunk, és egyszer röplabdáztunk László Kálmán gondnok bá bevonásával, illetve frizbis

játékot is játszottunk. Este volt egy rövid áhítat, amelynek témája mindig egy-egy zsoltár volt. Utána esti filmnézésre is volt lehetőség. Megnéztük Ádám díjnyertes rövidfilmjeit, illetve tartottam egy előadást a hivatásomról. Szabaduló szobásat is játszottunk.

A hazaút során megtekintettük Csucsán Ady és Csinszka házát és birtokát, ahol Ady is élt..

Hálás szívvel és közösségben megerősödve tértünk haza erről az élmény dús hétről.

Szabó Máté

Cserkész tábor Parádsasváron 2014. augusztus 4-14.

Az idei tábort ismét a 486. sz. Bátorkeszi István cserkészcsapattal közösen szerveztük, és éltük át. A táborhelyet ezúttal hamar megtaláltuk, és le is foglaltuk a Mátrában. A vezetőségünk keretmese és program munkacsoportra oszlott. Ezen belül a legaktívabbak a szuper csapatba, a maradék pedig a lelkes vezetőségi tag csoportjába került. Mindkét választásnál a második csoportba kerülve én a kétnapos portya szervezését vállaltam el. Más őrstársaim az előtábor tudták vállalni illetve a hétvégéket.

Az öcsémmel végül két nappal később tudtunk lemenni, mert az erdélyi út után ennyi regenerálódásra volt szükségünk. Így az építkezés harmadik napján a körletek befejezésében és a táborkapu felhúzásában segédkezhettünk. Rögtön látszott a két altábor eltérése: a kisebb létszámú veszprémiek négy egyszerűbb körletet és közös étkezőt építettek, a budafokiak ezzel szemben hat körletbe kerültek, ahol őrsi asztal készült a reggeli és vacsora elfogyasztására. A konyhai beszerzéseket, főzést és a készletek racionalizálást ezúttal is Gyutai Szilvia vezette. Konyhaszolgálatos őr dolgozott a keze alá a kuktai feladatokban; a vízfordók oldották meg a GH-n kívül az ivó, kézmosó és fürdővíz ellátást; a fahordók pedig az esti táborúzó igényeit is kielégítették. Volt ezen kívül tisztasági, „őrség és rókaúzó” szolgálat. A krónikát idén Tinódi Lantos Sebestyén dallamára kellett írni. A sok őr miatt azonban pihenőnapok is adódtak.

Keretmesénk 1552-ben, Egerben játszódott. A nap reggeli tornával és bástya szemlével kezdődött, majd felvontuk a zászlót, és reggeliztünk. A délelőtti program után ebéd, csendes pihenő és népdaltanulás következett. A délutáni program után volt lehetőség tisztálkodásra, majd vacsoráztunk. Vidám hangulatú táborúzó, zászlólevonás és őrség-

beosztás zárta a napot. A várvédést nehezítették az esőzések és a csúszós-saras utak. A csütörtök délelőtt számháborúval telt, ahol volt szerencsém megtalálni a másik csapat zászlóját és így megnyerni a döntetlenre álló játékot. Utána játszottunk erdei sakkot és egyebeket, majd délután természeti ösvény következett. Ennek volt geológiai állomása, hallhattunk fákról, meghatároztunk gombákat, és tanulmányozhattunk állatnyomokat. A kézműves napon befejeztük keretmese ruhánkat és elkezdtük a tábor jelvényt. Lehetett gyertyát és vízibombát készíteni. Erre a napra esett az újonc próba, amelynek eredményeképpen kilenc új taggal bővült a csapatunk a Bodza és Pingvin őrök révén.

Szombaton meglátogattuk az üveghutát, délután pedig lelki ösvényen és ökumenikus istentiszteleten vehettünk részt. A szülői nap délutánján ezúttal is vásár volt. A 486-os altáborban lehetett floorballozni, kalandparkon végig menni, és hajó futamon kockáztatni babjainkat. A 241-es altáborban lángos készült, török táncokkal és ételekkel, wellnesszel és masszórral szalonnal várták az érdeklődőket. Másnap nehezen tudtunk elindulni a kétnapos portyára, végül mégis meghódítottuk a Kékes-tetőt. Szerdán a sportnap következett, ahol az öcsém öt meccs alatt nyolc góllal az első és a második csapat sikeréhez is hozzájárult. Akkor bontottuk le a tábort, mikor jól esett.

Szabó Máté

Gyülekezeti tábor Berekfürdőn augusztus 11-16-ig

Mikor szóba került otthon, hogy mi legyen a nyári program, egyben volt csak teljes az egyetértés, hogy idén is megyünk a gyülekezeti táborba. Már a helyszín sem a szokványos kisgyerekes terep, hiszen a legnagyobb kánikulában (tavasszal még úgy hittük) nem feltétlen az Alföld közepébe vágyunk, s a gyógyfürdőnek sem feltétlenül a csemeték a célközönsége. (Valószínűleg éppen ezért ingyenes a belépő 6 éves kor alatt.) De a gyerekek mindenhol jól érzik magukat, ahol együtt lehetnek sok másik gyerekkel, mi több rengeteget játszhatnak, mászhatnak a csavaros lépcsőre, csúszhatnak az drótos csúszdán, kerti sakkozhatnak. Mindemellett, köszönet a sok odaadó gyerekvigyázónak, részt vehettek a számukra külön megtartott foglalkozásokon.

Amellett pedig, hogy a gyerekek jól érezték magukat, mi felnőttek is jobbnál jobb előadásokat hallgathattunk. Nagyon örültünk Visky András szinte már hagyományossá váló látogatásának a táborban, és szívesen hallgattuk

előadását. Szűcs Ferenc és Békési Sándor előadásai is nagyon színvonalas és horizont szélesítő, de amellet hitük megvallása révén nagyon személyes élményeket jelentettek. Itt hallottunk először a képmeditációról, amit ki is próbáltunk, és nagyon tetszett.

A csütörtöki nap a kirándulás napja volt. Idén ismét a Tisza-tavi Ökocentrumba látogattunk el közösen. A gyerekek idén is nagy örömmel nézték végig az akváriumokat, és most első ízben a csónakázást is kiprobáltuk. Az egy órás túra felénél ugyan eleredt az eső, így csurom vizesen értünk partot. A gyerekeknek ez csak még emlékezetesebbé tette a nádas túrát. Mivel Dani fiúnk tavaly már belecsúszott egy helyen a vízbe, ezért idén teljes csere ruhával készültünk. A csónakázás után volt is rá szükségünk! S a gyerekeknek így is az esőben csónakázás tetszett a legjobban.

Mint három gyermekes családom külön meg kell említenem, hogy milyen jó érzés volt egy hétig úgy fogyasztani a finom ételeket, hogy eközben egyszer sem kellett a fakanalat forgatnom.

Köszönet Megyeri Istvánnak, hogy gondoskodott táncmuzikáról, zenéről, táncról, tánctanításról és közös népdal éneklésről is. Szívvel reméljük, hogy ez nem csak nekünk volt kiemelkedő élmény a férjemmel, mivel fiatalabb korunkban több lehetőségünk volt táncba járni, s ebből mostanság erős hiányban szenvedünk, hanem. a gyülekezet egészének is (jó) kedvére volt ez a táncos mulatság.

Sajnos idén kevesebben voltunk, mint tavaly, de nekünk azért még így is akadtak új arcok. A férjemmel nagyon örülünk annak, hogy a táborok révén is egyre több gyülekezeti tagot ismerhetünk meg személyesen.

Köszönjük a szervezőknek, lelkeseknek és a gyülekezeti elöljáróknak az áldozatos munkájukat!

Vödrös család

Berekfürdői élmények

Ha a gyülekezetet egy hajóhoz hasonlítjuk, melyik alkotórésze vagy ennek a hajónak? Evezőlapát, mentőöv, deszka, iránytű, motor... Hol a helyed? Mi a feladatod? Mi a közös az előtted álló emberben és benned?

Néhány játékos feladatot idéztem fel gyülekezeti táborunk ismerkedő estjéről, ahol kicsik és nagyok együtt vettünk részt a vidámságban, és gondolkodtunk el komolyan ezekről a kérdésekről. Együtt, ez a kulcsszó, azt hiszem, ha a közösen eltöltött hetünkre gondolok. Együtt az örömben, játékban, elmélyülésben, imádságban, vízben, csónakban, esőben, sulyomban, szabaduló szobában, étteremben, beszélgetésben, táncban, éneklésben, homokozóban, szolgálatban. Hála Istennek, már gyermekkoromban megtapasztalhattam a keresztyén táborok áldásait, azóta is tart a lelkesedésem. Aki egyszer is átélhette azt, hogy minden reggel és este áhítat ad keretet a napnak, milyen feltöltődést jelent egy héten át intenzíven testvéri közösségben lenni, énekelni, fantasztikus előadásokat hallgatni, Krisztus követésének gyakorlati kérdéseiről beszélgetni, tudja, mire gondolok. Aki még soha nem vett részt ilyen táborban, remélem, kedvet kap hozzá!

Ez az év a találkozások éve, a hét lelki tartalmát is ez határozta meg. A reggeli áhítatokon olyan emberek közötti sorsdöntő találkozásokról hallhattunk igei tanítást, ahol a Szentlélek is jelen volt. Az esti áhítatok címe ez volt: találkozás Jézussal. Hogyan találkozott Jézussal keresztelő János, Bartimeus, Pilátus, a gazdag ifjú, és milyen üzenete van ezeknek a találkozásoknak a mi számunkra?

Három meghívott vendégünk előadása számomra az elmúlt hónapok kiemelkedő lelki-szellemi élménye volt. Most csak a címeiket idézem fel, de honlapunkon mindenki meghallgathatja ismét vagy először a következő előadásokat:

Visky András: Találkozások Jézussal a hétköznapiakban

Szűcs Ferenc: Találkozás önmagunkkal a kereszttel

Békési Sándor: Találkozás Jézussal az úrvacsorában.

Kérdezhettünk is az előadóktól, akik nagy szeretettel, alázattal és bölcsességgel válaszoltak nekünk. A délelőtti csoportbeszélgetéssel folytatódott. Két csoport

az előadásokról beszélgetett tovább, egy az áhítatok ígéiről, egy csoport pedig a kápolnában különleges lelki élményt ajándékozó imádkozáson vett részt.

Ebéd-től vacsoráig szabad program volt, a legtöbben ezeket az órákat a strandon, a gyógyfürdőben töltötték, vagy pihenéssel, biciklizéssel, játékkal.

Szerdán az esti áhítat után Verses találkozások címmel irodalmi estét tartottunk. Nekem nagyon sokat jelentett testvéreim előadásában meghallgatni az emberi (anyával, baráttal történő) találkozásokról, szomorú vagy boldog szerelmes találkozásokról, és Istennel történt találkozásokról szóló verseket s a közben elhangzó gitárzenét.

Csütörtökön kirándultunk Poroszlóra, a Tisza-tavi Ökocentrumba. Harmadszor jártam itt, most is olyan élmény volt, amire évekig emlékezni fogok, néhány szó erről: motorcsónak, GPS, sulyom, szél, nádas.

A gyülekezeti táboraink egyik nagy ajándéka számomra, hogy gyermekem itt találkozott először népzenevel és néptáncal, és nagyon megszerette, idén is különleges élmény volt ez az este. A zene és tánc mellett ráadásul még egy csodálatos szivárványban is gyönyörködhettünk.

Péntek délután szintén olyan programon vehettem részt, amin korábban soha. A képmeditáció olyan lelki feltöltődés volt, amiben remélem, lesz még részem.

Úrvacsorás istentisztelettel zártuk ezt a hetet, aminek a gazdag áldásaiból igyekeztem ízelítőt adni azoknak is, akik nem tudtak együtt lenni velünk.

Csilla lelkesen emlegeti Berekfürdőt, többször is kérte már, hogy újra utazzunk el oda!

Reméljük, nem marad „örök emlék” gyermekünk állán az idei tábor nyoma, viszont mindenkinek áldott, a hétköznapi szürkeségét beragyogó, erőt, lelkesedést adó élmény az együtt töltött hét emléke, és annak minden találkozása, csodája.

Papp-Tóth Viola

A 2014-es év tervezett programjai

Felhívjuk a figyelmet arra, hogy az alábbi programokban lehetnek változások!

Ezért kérjük, hogy kísérik figyelemmel az istentiszteletek után elhangzó hirdetéseket, vagy tájékozódjanak a gyülekezet honlapján, vagy érdeklődjenek a lelkesi iroda telefonszámán.

Szeptember

14. vasárnap	10.00	Úrvacsorás istentisztelet és hittan tanérvnyitó
	18.00	Ratkó Ágnes a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem tanszékvezető tanárának csembaló hangversenye templomunkban
21. vasárnap	10.00	óvodások befogadó istentisztelete
26. péntek		halacska nap az óvodában
28. vasárnap	17.00	ajtónyitó istentisztelet
30. kedd	18:00	Budafoki esték

Október

3. péntek	18.00	Sursum Corda – Hegedűs Endre koncertje
4. szombat	8:00	Templomtakarítás 1
	18:00	Vespera
5. vasárnap	18.00	Collegium Musicum – Borsányi Márton és barátai koncertje
6. hétfő	8.00	Megemlékezés az aedi vértanúkról az iskolában
7. kedd	19:00	Presbiteri gyűlés
11. szombat		Demjén kupa az iskolában
19. vasárnap	10.00	Uj pedagógusok eskütétele
22. szerda	8.00	Megemlékezés az 56-os forradalomra az iskolában
26. vasárnap	11:30	Imaközösség az intézményekért
31. péntek	18:00	Reformáció emléknepja a templomban

November

1. szombat	18:00	Vespera
4. kedd	19:00	Presbiteri gyűlés
15. szombat	8:00	Templomtakarítás II
18. kedd	18:00	Budafoki esték
30. vasárnap	11:30	Imaközösség az intézményekért
	16:00	Adventi gyermekmúsor

December

2. kedd	19:00	Presbiteri gyűlés (kölségvetés)
6. szombat	18:00	Vespera
7. vasárnap	16:00	Órbottyániak karácsonya
14. vasárnap	15:00	Idősek karácsonya
20. szombat	16:00	Imadélután
24. szerda	16.00	Karácsonyi istentisztelet (gyerekeknek)
	23.00	Karácsonyi istentisztelet
25. csütörtök	10.00	Karácsonyi úrvacsorás istentisztelet
26. péntek	10.00	Karácsonyi úrvacsorás istentisztelet
28. vasárnap	11:30	Imaközösség az intézményekért
31. szerda	23:55	Évzáró úrvacsora

Rendszeres gyülekezeti alkalmak

Vasárnap:

10.00 Istentisztelet,
minden hónap első vasárnapján úrvacsora,
minden hónap harmadik vasárnapján szeretetvendégség
18.00 Ifjúsági óra

Hétfő

18.30 Énekkar

Kedd

9.30 Baba-mama kör

18.00 Bibliaóra

Szerda

10.00 Bibliaóra nyugdíjasoknak

Csütörtök

8.00 Bibliaóra

19.30 Ádám kör (kéthetente)

Péntek

18.30 Gyülekezeti foci a BMTE pályán

Szombat

18.00 Vespera (minden hónap első szombatján)

Budapest-Budafoki Református Egyházközség
1221 Budapest, Demjén István u. 2.
Telefon: 229 22 78
E-leveél: reformatus@bfok.t-online.hu

Lelkipásztor: Nagy Péter
Iskolalelkész: Csűrös András
Beosztott lelkészek: Csűrös-Varga Vanda és Papp-Tóth Viola
Gondnok: Németh Géza
Diakónus: Jani Marianna
Hitokatók: Ábrahám Angéla és Váradiné Sipos Judit
Honlapunk: <http://www.bfokref.zsoltar.hu>

Az idei tanévben nem csak az új tanulók létszáma gyarapodott jelentősen, hanem a pedagógusoké is. Most hatan mutatkoznak be közülük, a többiek a következőkben kerülnek sorra.

Baloghné Szabó Magdolna vagyok. Már majdnem 2 éve élek Budapesten a családommal, itt, az intézménynek otthont adó XXII. kerületben. A férjemmel 13 éve vagyunk házasok, 3 gyermekünk született, Luca (11), Írisz (10) és Oros (4).

Végzettségemet a Debreceni Kölcsey Ferenc Református Tanítóképző Főiskolán szereztem, majd 5 évig tanítottam egy kis vidéki általános iskolában. Az elmúlt időszakban meglehetősen sokat „vándoroltunk”, ez részben a munkalehetőségek miatt alakult így, részben azért, mert kerestük a helyünket a világban.

Amióta Budafokon élünk, nagyon erős a készletés, hogy gyökeret eresszünk, és Isten segítségével végre igazi otthont teremtsünk a családnak számára. A református egyházhoz való kötődésünk mindig jelen volt, jómagam a vámospércsi református lelkész, Ács Feri bácsi nyájához tartoztam kislány koromtól. Ő keresztelt, nála konfirmáltam, ő adott össze minket a férjemmel, és mindhárom gyermekünket is ő keresztelte. Nagy örömrre a kicsi fiunk tavaly szeptemberben a Halacska óvodában kezdhetette meg a közösségi életét, és ez által a család többi tagja is közelebb kerülhetett a Budafoki Református Gyülekezethez.

Idén szeptembertől a két kislánnyal együtt ért minket az öröm és megtiszteltetés, hogy felvételt nyertünk a Rózsakerti Demjén István Református Általános Iskolába, ők, mint diákok, én, mint az 1.d. osztályfőnöke.

Nagyon szeretek gyerekekkel foglalkozni, együtt élem meg velük a sikereiket, segítsek megtanulni, feldolgozni az esetleges kudarcaikat. A felnövekvő nemzedék tanítását, szeretetre, hitre, életre nevelését minden kor egyik legfontosabb feladatának tartom, és megtiszteltetés számomra hogy nem csak szülőként, de pedagógusként is részt vehetek ebben.

Illyésné Gaál Cecília vagyok. 1999-ben végeztem a Zsámbéki Katolikus Tanítóképző Főiskolán magyar nyelv és irodalom műveltségi területen. Már gyermekként megszerettem a magyar néptáncot, népzeneét, így a főiskolás évek alatt a néptánc szakkollégium elvégzésével ismereteimet ezen a területen is bővítettem. Az oklevél megszerzését követően a Bartók Iskolában kezdtem el a tanítói munkát.

Mindig fontosnak tartottam, hogy a gyermekek nevelését, oktatását az egyéni képességeik figyelembe vételével valósítsam meg. Ennek érdekében végeztem el az ELTE fejlesztőpedagógus szakot is. 2012-ben szakvizsgáztam. Az itt tanultakat nemcsak a tanulási nehézségekkel küzdő gyermekek megsegítésében, hanem valamennyi diákom egyéni kibontakoztatásában is hasznosítom. Az elmúlt tizenöt évben a pedagógus pályának számtalan szépségével találkoztam. Kipróbálhattam magam tanítóként, napközis vezetőként és fejlesztőpedagógusként is.

Férjemmel 15 éve élünk boldog házasságban. Két kislányunk született. Zsófia már második éve a Rózsakerti Iskola lelkes tanulója, Cecília ettől a tanévtől folytatja ugyanitt a tanulmányait. Az ő nevelésük során is odafigyelünk arra, hogy az alap erkölcsi értékeknek, a keresztyén szellemiségnek megfelelően irányítsuk őket az életben.

Munkám során arra fogok törekedni, hogy a Rózsakerti Demjén István Református Általános Iskola kis diákjai a közösség boldog, kiegyensúlyozott tagjaivá váljanak, az iskola szellemisége szerint neveljem, oktassam a rám bízott gyermekeket.

Józan-Ilyefalvi Noémi vagyok, idén szereztem meg tanítói diplomámat az ELTE Tanító- és Óvóképző Karán természetismeret műveltségterületen. A főiskola elvégzése előtt egy OKJ-s képzés keretén belül pedagógiai asszisztensnek tanultam. Az itt szerzett tapasztalatok, élmények ösztönöztek és motiváltak arra, hogy a tanítói hivatást válasszam. Egyetemi tanulmányaim alatt fél évet Székelyföldön, Kézdivásárhelyen töltöttem Erasmus ösztöndíjjal. A kint töltött idő alatt lehetőségem volt megismerni az ottani kultúrát, szokásokat, iskolarendszert.

Jelenleg Budapest belvárosában élek férjemmel, de mindketten dunai városi gyökerekkel rendelkezünk, az ottani református gyülekezetben konfirmáltunk. Jelenleg a Kulcs-Rácalmási Református Missziói Gyülekezet tagjai vagyunk. Szabadidőmben önkéntesként tevékenykedem a Kreatív Zöld Környezetvédők Egyesületében. Emellett szívesen fuvolázok gyülekezeti alakalmokon.

Nagy öröm számomra, hogy egy református általános iskolában, egy elsős osztály tanítójaként kezdhetem pályafutásomat. Bízom benne, hogy sikeresen végzem el a rám váró feladatokat.

Kerek Anna Júlia vagyok, Budapesten születtem. Érdem nőttem fel, ötödik osztálytól a Kempelen Farkas Gimnáziumban folytattam tanulmányaimat. Az érettségi után idegenvezetői, majd a debreceni Református Tanítóképző Főiskolán tanítói és újságírói végzettséget szereztem. Többször nyertem külföldi ösztöndíjat, előbb Hollandiában hallgattam PR-t, és üzleti kommunikációt, majd egy évig Spanyolországban voltam tanárasszisztens a Lifelong Learning Programme keretén belül. 2009-től Érdem kaptam napközis állást. Időközben elvégeztem a Testnevelési Egyetem testnevelő tanár szakát, júniusban államvizsgáztam. Az Érdligeti Református Egyházközség tagja vagyok, 2003-ban keresztelektem, és konfirmáltam.

Pedagógusként az oktatáson kívül szeretném a gyerekeket egymás és önmaguk szeretetére és tiszteletére nevelni. Ezen túl szeretném, ha a hitben és az Istennel való életben természetes volna számukra Isten szeretete, és természetes volna számukra az is, hogy Ő az, aki mindig ott van mellettünk. Nekem ezt elég nehéz volt megtalálni, és elfogadni. Már tinédzser korom óta éreztem az űrt, hogy valami hiányzik az életemből. Végül egy kirándulás alkalmával templomlátogatáson vettünk részt, és valami megérintett. Akkor döntöttem úgy, hogy a nagyszüleim hitére térek, és megkeresztelektem.

Felnőttként célom, hogy amit gyermekkoromban nem élhettem át, most diákjaimnak megadhassam, ezen dolgozom, munkálkodom.

Szabadidőmben amellel hogy az Érdligeti Egyházközségben vasárnapi iskolát tartok, kerékpározom, varrok és kertészkedem.

Majzik Lionel, 22 éves tápióbszkei származású, ember és társadalom műveltségterületes tanító pedagógus vagyok. A nagykáta Damjanich János Gimnázium és Szakközépiskolában érettségiztem 2010-ben, majd a jászberényi tanítóképzőben folytattam tanulmányaimat. A pedagógusi diplomám idén nyáron vehettem át. Tanítási tapasztalatokat a gyakorlataim során szereztem, melyeket Jászberényben és Tápióbszéken végeztem.

Nagy megtiszteltetés számomra, hogy a Rózsakerti Demjén István Református Általános Iskolában kezdhetem meg ezt a szép hivatást. Olyan „véletlenek összefolyásának” köszönhetem,

hogy itt lehetek, amit biztos, hogy égi segítség nélkül nem érhettem volna el, hiszen Némedi László Tamás májusi keresztelején ismerhettem meg a gyülekezetet és vezetőit, akkor keresztelektem, most pedig tanítóként térhetek vissza erre az oly kedves helyre. A 3.a osztály napközis nevelőjeként, illetve testnevelő tanáraként fogok a 2014/15-ös tanévben dolgozni. Kifejezetten örülök a testnevelésnek, hiszen besegítettem már a helyi labdarúgó utánpótlás csapat edzéseiibe, valamint jómagam is igazolt labdarúgó voltam, így nem áll messze tőlem a sport.

Hosszú távú terveim közé tartozik egy csillagászati szakkör beindítása, hiszen amatőrcsillagászként évekig tevékenykedtem a Magyar Csillagászati Egyesület keretein belül. Szabadidőmben szeretek olvasni, túrázni és megszállottja vagyok a helytörténeti kutatásoknak, amivel kapcsolatban egy-két éven belül szeretném átdolgozva könyvként megjelentetni a diplomamunkám. Augusztus végén beköltöztem a Tomori Pál Főiskola kollégiumába, így több időt tölthetek majd a gyermekek között, nem kell az ingázás hátrányaival megbirkóznom. A munkámmal szeretném elnyerni a gyermekek és a szülők bizalmát, hiszen a bizalom a sikeres oktatás-nevelés alapja.

Nagyné Bán Hildegárd vagyok. Jelenleg Csepelen élek férjemmel. A Királyerdői Református Gyülekezet aktív tagjai vagyunk. Szabadidőmben családommal, barátaimmal szívesen járom a természetet.

Érettségit a Pápai Református Kollégium Tatai Gimnáziumában tettem, s itt ismerkedtem meg az Önkéntes Diakóniai Év Programirodával. Az ő segítségükkel egy tanítási évet Kárpátalján tölthettem. Önkéntesként dolgoztam egy iskolában, ahol napközit vezettem, vasárnapi iskolát tartottam, s ha kellett, helyettesítettem. Nagyon megszerettem ezt a hivatást! Idén tavasszal végeztem az Eötvös Loránd Tudományegyetem Tanító- és Óvóképző karán, mint természetismeret műveltségterületes tanító.

A Rózsakerti Demjén István Református Általános Iskolában kaptam bizonyítási lehetőséget napközi és testnevelés oktatás területén első osztályban. Remélem Isten áldása fogja kísérni munkámat!

Fejlesztések az iskolában

Iskolánk 2014 évben az Egyházközség bonyolításában EU-s pályázatkeretében felújítja épületét és energetikai rendszerét.

Ennek részeként szeptember 1-ig az épület nyílászáróinak cseréje megtörtént, valamint az épület teljes hőszigetelése elkészült. Ezzel a mai leghatékonyabb hőszigetelés valósul meg az iskolában, melynek következtében a fűtés számláink szinte a felére fognak csökkenni.

A munkák július hónapban, az iskolai szünet kezdetén indultak, és az évnnyitóra el is készültek. Ez alól kivétel lábazati szigetelés, valamint a tornaterem, mivel itta szigetelés mellett szerkezeti változásokat is végrehajttunk, aminek következtében a munkák várhatóan október 1-jére fejeződnek be.

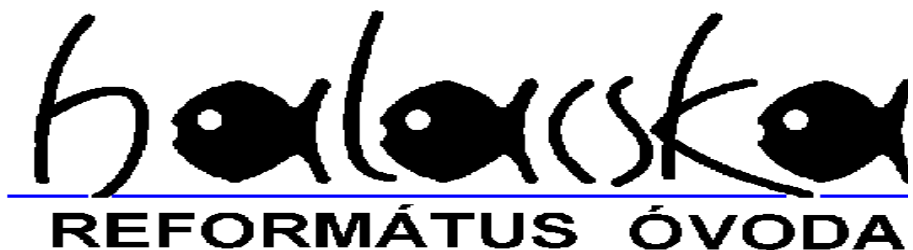
A pályázat keretében ezen kívül nagyobb mennyiségű napelem is kerül a tornaterem és az iskola tetejére, amelyek az elektromos energia költségeinket fogják csökkenteni. Ezek a munkálatok is várhatóan október hónapban fejeződnek be.

Az önkormányzat támogatásának köszönhetően nemcsak a külső felújítás, hanem az épületen belüli átalakítás is megvalósul ebben az évben. Három új tantermet alakítottunk ki a megnövekedett tanuló létszám fogadására. Ezen kívül az épület alagsorában lévő, korábban raktárnak használt, több mint 100 m² –es helyiséget, egy több funkciós közösségi teremmé alakítjuk át. Itt a színházi- és bábelőadásoknak, a zenei és szórakoztató rendezvényeknek is teret kívánunk biztosítani tanulóink és a tantestület számára.

Szintén támogatás keretében 9 tanteremben interaktív táblák felszerelésével tesszük lehetővé a korszerű oktatást, a mai kornak megfelelő képzést az informatikai eszközök segítségével.

Mindezek alapján, figyelembe véve még az új korszerű konyha beindítását is egy kívül-belül megújuló, megszépülő iskola várja az immár 500 főre emelkedett tanuló létszámot a 2014/2015-ös tanévben.

Piróth Béla [p](#)gazdasági vezető

[Az óvoda új munkatársainak bemutatkozására a Hírlevél következő számában kerül sor.](#)

~~Az óvoda új munkatársainak bemutatkozására a Hírlevél következő számában kerül sor.~~

Találkozások

címmel

60 órás **bibliodráma** sorozatot indítunk 2014 őszétől 2015 tavaszáig

Miért különleges lehetőség a bibliodráma?

Azért, mert itt aktív részvételünk által kel életre egy adott bibliai történet, belső erőink (képzeletünk, átéléseink, mondataink, mozdulataink, gesztusaink) által.

A bibliodramában egészen személyes találkozásra nyílik lehetőség az Ó- és Újszövetségi történetekkel. Azzal, hogy a történeteket eljátsszuk, a szereplők sorsát magunkra vesszük, újszerű módon ismerhetjük fel az Írás üzenetét, úgy, hogy közben saját magunk megértéséhez is közelebb kerülhetünk.

A játékban megragadhatóvá válik a bibliai alakok tetteinek mozgatórugója, a bőrünkön tapasztalhatjuk meg konfliktusait, vívódásait, helyezkedhetünk bele azokba a kapcsolatokba és viszonyokba, melyekben éltek. Az "akkor és ott" átélhetővé lesz az "itt és most"-ban.

Mindemellett pedig keressük azokat a párhuzamokat, amelyek az évezredes történeteket mindennapi életünkkel összekötik és segíthetnek abban eligazodni. Mindezt felekezetre való tekintet nélkül tesszük.

A játékhoz semmiféle színészi képességre nincs szükség, csupán kíváncsiságra, játékkedvre és nyitottságra. A Biblia alapos ismerete sem előfeltétel, hiszen a vezetők minden szükséges információt biztosítanak, ami a játékhoz kell.

A Bibliával való foglalkozásnak ez a komplex módja sokat ad egy-egy alkalommal is, de igazán a csoportfolyamatban mutatkoznak meg valódi mélységei.

Várjuk mindazon felnőttek jelentkezését, akiket érdekel a bibliodráma kalandja, és szívesen szánnak havonta két péntek estét (18h-22h között) a történetek szereplőivel való különleges találkozásra.

A csoportba előzetes jelentkezés szükséges. Ideális létszám: 10-15 fő

Jelentkezési határidő: *2014. szeptember 20.*

Helyszín: Halacska Református Óvoda (tornaterem), Bp. Törleytér 3-5.

Részvételi díj: 3000Ft/alkalom

Szeretettel várjuk jelentkezését:

*Bakonyi Zsófia és Némethné Pötördi Zsuzsa bibliodráma vezetők,
személyesen, vagy a 06 30 696 60 45 számon!*